

ZÁKON

ze dne 1. prosince 1948

o přísaze soudců.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1

(1) Soudcovští čekatelé (§ 37 platového zákona) vykonají při nastoupení služby tuto přísahu:

"Přisáhám na svou čest a svědomí, že budu věren Československé republice, jejímu lidově demokratickému zřízení, jejímu presidentu a její vládě, že budu zachovávatí zákony a nařízení Československé republiky, že budu své služební povinnosti plniti pilně, svědomitě a nestranně, zejména, že budu poslušen služebních rozkazů představených a že budu přísně zachovávatí úřední tajemství a při veškerém svém jednání budu míti vždy na zřeteli jen zájmy služby a prospěch republiky a jejího lidu.

Tak přisáhám."

(2) Právní praktikanti (§ 16 zákona o soudní organizaci) vykonají při nastoupení soudní praxe přísahu uvedenou v odstavci 1. Při ustanovení soudcovským čekatelem přísahu neopakují.

§ 2

(1) Soudci z povolání a soudci z lidu vykonají při nastoupení úřadu tuto přísahu:

"Přisáhám na svou čest a svědomí, že budu věren Československé republice, jejímu lidově demokratickému zřízení, jejímu presidentu a její vládě, že jsa vázán jen právním řádem lidové demokracie budu zachovávatí zákony a nařízení Československé republiky a vykládati je v duchu ústavy i zásad lidově demokratického zřízení, že budu rozhodovatí nestranně a podle svého nejlepšího přesvědčení, že od pilného a svědomitého plnění povinností soudcovského úřadu se ničím nedám odvrátiti a že budu přísně zachovávatí úřední tajemství a při veškerém svém jednání budu míti vždy na zřeteli jen prospěch republiky a jejího lidu.

Tak přisáhám."

(2) Soudce z povolání, který vykonal přísahu podle odstavce 1 a od té doby nepřetržitě slouží jako soudce, neopakuje ji při nastoupení úřadu u jiného soudu.

§ 3

(1) Přísaha podle § 1 nebo § 2 se vykoná do rukou přednosty (předsedy) soudu (jeho zástupce), u něhož má přísahající úřední působíště, a to tak, že přísahající opakuje předčítanou přísahu a stvrdí ji podáním ruky. Má-li vykonatí přísahu nově ustanovený soudce, který byl současně ustanoven přednostou (předsedou) soudu, učiní tak do rukou přednosty (předsedy) nadřízeného soudu (jeho zástupce), a není-li takového soudu, do rukou člena vlády, v jehož oboru působnosti nastupuje úřad.

(2) Jakmile přísahající vykonal přísahu, podepíše její písemné znění.

§ 4

(1) Přísahu podle § 2 vykonají i soudci, kteří v den počátku účinnosti tohoto zákona již vykonávají soudcovský úřad, a to do dvou měsíců ode dne počátku účinnosti tohoto zákona.

(2) Přísaha podle předcházejícího odstavce se vykoná tak, že přísahající podepíše písemné znění přísahy, které opatřil datem, a předloží je ve lhůtě stanovené v odstavci 1 přednostovi (předsedovi) soudu (jeho zástupci), u něhož má úřední působíště. Pokud přísahající je sám přednostou (předsedou) soudu, předloží podepsané písemné znění přísahy předsedovi nadřízeného soudu (jeho zástupci), a není-li takového soudu, členu vlády, v jehož oboru působnosti koná soudcovský úřad.

(3) Soudci z povolání, kteří v den počátku účinnosti tohoto zákona jsou přiděleni službou k administrativní službě u justičních nebo jiných úřadů, vykonají přísahu až při opětném nastoupení služby u soudu, a to způsobem předepsaným v § 3.

(4) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahuje na soudce z lidu, ustanovené podle § 5 zákona ze dne 6. října 1948, č. 232 Sb., o státním soudu, u státního soudu nebo u nejvyššího soudu, kteří již vykonali přísahu podle § 9 zmíněného zákona.

(5) U soudce z povolání, který přísahu podle odstavce 1 bez omluvného důvodu ve stanovené lhůtě nevykoná, nebo který odepře vykonání přísahu podle odstavce 3, nastává zrušení služebního poměru. Ke dni rozvázání služebního poměru vydá státní správa za bývalého soudce příslušnou částku podle předpisů o přestupech ve veřejnoprávním důchodovém pojištění (zaopatření). Jinak zanikají veškeré povinnosti, práva a nároky ze služebního poměru pro bývalého soudce a jeho rodinné příslušníky.

(6) U soudce z lidu, který bez omluvného důvodu nevykoná ve stanovené lhůtě přísahu podle odstavce 1, se má za to, že se vzdal soudcovského úřadu.

§ 5

(1) Ustanovení tohoto zákona se nevztahují na soudce u vojenských soudů.

(2) Ustanovení § 39 zákona ze dne 10. prosince 1946, č. 232 Sb., o porotních soudech, zůstává nedotčeno.

§ 6

Zrušuje se platnost, po případě použitelnost dosavadních předpisů o přísahách (slibech) soudcovských čekatelů, právních praktikantů, soudců z povolání a soudců z lidu, pokud odporují tomuto zákonu. Zejména se zrušují zákon ze dne 2. prosince 1919, č. 13 Sb. z roku 1920, kterým se mění ustanovení o služební přísaze právních praktikantů, auskultantů, soudních notářů, soudců a advokátů, a ustanovení č. 2 a 3 úpravy pověřenectva Slovenské národní rady pro spravedlnost ze dne 13. září 1944, č. 11 Úř. věst., o služební přísaze soudců a státních zaměstnanců resortu spravedlnosti, veřejných notářů a advokátů.

§ 7

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej předseda vlády a ministři spravedlnosti, financí a průmyslu.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Čepička v. r.

Kliment v. r.